

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง
วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ

The comparison of Thai literature achievement in "Lilitalengpai" of
Mathayomsuksa 5 students Nawamindarajudis Krungthepmahanakhon
School in Collaborative Technique with CIRC and
Normal teaching method

ศุภฤกษ์ จงสุวัฒน์^{1*} และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ²

¹สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Supalerk Jongsuwat^{1*} and Churairat Laksanasiri²

E-mail: ponpon_21_pon@hotmailcom¹

¹Department of Thai Language Teaching, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 330 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทุกห้องนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน จำนวน 4 ห้องเรียน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย

โดยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคCIRC และเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5/2 จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้; วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC; วิธีสอนแบบปกติ

Abstract

The objectives of this research were (1) to analyze Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students by comparing the use of collaborative technique with CIRC and normal teaching method, (2) to analyze Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students by comparing between pre-test and post-test, using the collaborative technique with CIRC, and (3) to analyze Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students by comparing between pre-test and post-test, using normal teaching method, The population used in this research consists of 330 students in Mathayomsuksa 5, Nawamintharachuthit School Bangkok, 2nd semester, academic year 2018, from 8 classrooms. The sample group used in the research consists of the students from Mathayomsuksa 5, Nawamintharachuthit School Bangkok, 2nd semester, academic year 2561, from 2 classrooms. The academic achievement scores in the first semester of the academic year 2018 from all classrooms are analyzed using Anova statistics. It is found that in 4 classrooms, the academic achievement is not different. Then, the simple randomization is made using the lot drawing method for 1 experimental group, 40 students from Mathayomsuksa 5/1. The cooperative CIRC technique is used and is the control group of 40 students for 1 classroom, Mathayomsuksa 5/2, using the normal teaching method According to the research, the findings are as follows:

1. Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students who learned through the collaborative technique with CIRC is higher than the achievement result of the normal teaching method with statistical significance at .05

2. The post- test of Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students who learned through the collaborative technique with CIRC is higher than the pre-test using the same method with statistical significance at .05

3. The post- test of Thai literature achievement in “Lilit Taleng Pai” of Matthayomsuksa 5 students who learned through the normal teaching method is higher than the pre-test using the same method with statistical significance at .05

Keywords: Achievement; Collaborative technique with CIRC; Normal teaching method

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยคนไทยเป็นผู้ที่โชคดีมีภาษาเป็นของตนเอง และมีอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติ ถือเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบันทั้งนี้ภาษามีระเบียบของตนแล้วแต่จะตกลงกันในหมู่ชนชาตินั้น ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเรื่อง “ความเป็นชาติโดยแท้จริง” ว่า ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์แน่นแฟ้นกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใดที่ทำให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแน่นอนยิ่งไปกว่าภาษาเดียวกัน รัฐบาลทั้งปวงย่อมรู้สึกในข้อนี้ดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลใดที่ต้องปกครองคนต่างชาติต่างภาษาจึงต้องพยายามตั้งโรงเรียนและออกบัญญัติบังคับ ให้ชนต่างภาษาเรียนภาษาของผู้ปกครอง แต่ความคิดเช่นนี้จะสำเร็จตามปรารถนาของรัฐบาลเสมออีกหามิได้ แต่ถ้ายังจัดการแปลงภาษาไม่สำเร็จอยู่ตราบใดก็แปลว่าผู้พูดภาษากับผู้ปกครองนั้นและยังจะเรียกว่าเป็นชาติเดียวกันกับมหาชนพื้นเมืองไม่ได้อยู่ตราบนั้น ภาษาเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในใจมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น”

ความสำคัญของภาษาไทยจึงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเท่านั้นแต่เป็นรากฐานของความเป็นไทย เป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมือง ในฐานะของชนชาวไทย ควรตระหนักและเห็นคุณค่าในความสำคัญของภาษาไทย ดังนั้นการสอนวิชาภาษาไทยจึงนับว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้แก่ ทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำความสำคัญของภาษาไทยมาจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนในทุกระดับชั้นต้องเรียนโดยมีครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ว่า เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมา

ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ยังมีประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วรรณคดีสำหรับจัดการเรียน การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวรรณคดีที่ให้ เรียนและเลือกมานั้นล้วนแล้วแต่เป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่า เหมาะสมกับช่วงวัย และความสนใจของนักเรียน แต่ละระดับชั้น ดังเช่น วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย เป็นวรรณคดีประวัติศาสตร์ที่มีการบันทึกไว้ในพระราช พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพันจันทนุมาศ (เจิม) มีจุดประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวร มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยาที่ทรงกระทำยุทธหัตถีชนะพระมหาอุปราชา ดังปรากฏในเนื้อความตอนต้นเรื่อง ว่า “...เฉลิมพระเกียรติผ่านเฝ้า เจ้าจักรพรรดิแผ่นดินสยาม สมญานามนฤเบศ นเรศวรนรินทร์...”

แม้หลักสูตรจะให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวรรณคดี แต่สภาพการเรียนการสอนวรรณคดี ในปัจจุบันยังพบปัญหาต่างๆ มาก เช่น นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวรรณคดีไทยไม่สนใจที่จะอ่านและ ศึกษาวรรณคดี ส่งผลให้ผลการเรียนของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาระพบว่า วิชาภาษาไทย สาระที่มีคะแนนรองอันดับสุดท้าย คือ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.62 ถือว่า น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ปัจจัยที่สำคัญนอกจากตัวของนักเรียนแล้วคือ ครูผู้สอน ครูมักจะใช้สื่อการสอน ที่ไม่หลากหลาย ใช้วิธีสอนแบบเดียวกันทั้งชั้นเรียน เน้นให้นักเรียนท่องจำอย่างเดียว ส่งผลให้นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่าย และไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ขาดการทำงานเป็นทีม การเรียน การสอนวรรณคดีจะประสบความสำเร็จได้หากครูผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัย ดังแผนการศึกษาชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2579) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาว่า เพื่อพัฒนา คนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะที่ทักษะ และสมรรถนะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม รู้รักสามัคคีร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความ เหลื่อมล้ำภายในประเทศ ลดลง (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2561, หน้า 5)

สิ่งที่จะสามารถเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาไทยกับวรรณคดีได้นั้นต้องอาศัยการ อ่านเข้ามาช่วยทำให้เกิดความเข้าใจ เพราะการอ่านเป็นการรับสารที่สำคัญทำให้เป็นคนฉลาดรอบรู้ ทันทต่อ เหตุการณ์ต่างๆ เป็นเสมือนกุญแจที่นำไปสู่โลกกว้าง ครูจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน

จากการศึกษาข้อมูล แนวคิด และสภาพปัญหาต่างๆ พบว่า การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีสอนที่มีความน่าสนใจเหมาะกับยุคปัจจุบันเพราะมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า อีกทั้งสมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมกับ รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มเพราะมีแนวคิดที่ว่าความสำเร็จของทุกคนจะเป็น ความสำเร็จของกลุ่ม อีกทั้งใช้เทคนิค CIRC (C = Cooperative , I = Integrated , R = Reading , C = Composition) ในการพัฒนาทักษะการอ่าน และถ่ายทอดความเข้าใจออกมาในรูปของการเขียน การ เล่าเรื่อง และการสรุปความ เป็นการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ดีขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย และพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่อาจจะส่งผลประโยชน์ไปยังวิชาอื่นๆ อีกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 330 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการดูคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทุกห้องนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน จำนวน 4 ห้องเรียน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอน

แบบร่วมมือด้วยเทคนิคCIRC และเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอน 2 วิธี ได้แก่

1.1 วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคCIRC

1.2 วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย จากหนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสูงขึ้น และสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในการเรียนรายวิชาอื่นๆ

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีคุณภาพสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 89) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2529, หน้า 29) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์เจริญ (2560, หน้า 95) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

อนุวัติ คุณแก้ว (2558, หน้า 61) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทางด้านพุทธิพิสัย หรือด้านความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียน เมื่อได้รับการเรียนการสอนแล้วมีความรู้อยู่ในระดับใด เพื่อที่จะหาทางปรับปรุง แก้ไข พัฒนา และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ แต่การสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ ครูจะต้องรู้เกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบ การวางแผนการสร้าง หลักการสร้าง การเลือกชนิดของแบบทดสอบให้เหมาะสมกับเนื้อหา และการนำผลจากการสอบไปใช้ปรับปรุงและสรุปผลการเรียน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพต่างๆ ทางด้านสมองของผู้เรียนซึ่งเป็นผลมากจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในอดีต เพื่อที่จะได้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้แล้วได้อะไร มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีการกำหนดไว้หรือไม่

แนวคิดและทฤษฎีในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 54) ได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีในการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ว่าในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แนวความคิดในการวัดที่นิยมกันได้แก่ การเขียนข้อสอบวัดตามการจัดประเภทจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) ของบลูม (Benjamin S.Bloom) และคณะ ซึ่งจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (1) ความรู้ (Knowledge) (2) ความเข้าใจ (Comprehension) (3) การนำไปใช้ (Application) (4) การวิเคราะห์ (Analysis) (5) การสังเคราะห์ (Synthesis) (6) การประเมินค่า (Evaluation)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่นิยมใช้กันทางการศึกษาคือแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของบลูม 6 ประเภท ได้แก่ ความรู้ เป็นความสามารถของสมองในการจำเรื่องราวที่ได้เรียนไปว่าได้มากน้อยเพียงใด ความเข้าใจ เป็นความสามารถในการบอกความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ จากเรื่องได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่มีอยู่ การนำไปใช้ เป็นการนำความรู้ ทฤษฎี หลักการไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ การวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการแยกแยะ

สิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ว่าสิ่งใดมีความสัมพันธ์กับสิ่งใด หรือสิ่งใดสำคัญมากสำคัญน้อย การสังเคราะห์เป็นความสามารถในการประกอบส่วนย่อยๆ ที่มีอยู่เข้าเป็นเรื่องราว เช่น สังเคราะห์ข้อความ แผนงานหรือความสัมพันธ์ ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ได้ และการประเมินค่า เป็นการตัดสินเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับโดยมีเกณฑ์เป็นตัวกำหนด

ความหมายของวิธีสอนแบบร่วมมือ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 39) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีอีกวิธีหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยพัฒนาศักยภาพการทำงานร่วมกัน อันเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาของเด็กไทย

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2554, หน้า 22) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบวิธีร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคน ในกลุ่มเพราะยึดตามแนวคิดที่ว่า ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนจะรวมเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน มีการแบ่งกลุ่มช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน โดยมีการแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ที่มีความสามารถต่างกันร่วมมือกันศึกษาเนื้อหาตามที่ครูกำหนด ส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความรับผิดชอบและช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ โดยยึดความสำเร็จของกลุ่มเป็นหลัก

ความหมายของวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC

ทศนา แคมมณี (2555, หน้า 270) ได้กล่าวว่า รูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading And Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือกิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559, หน้า 193) ได้กล่าวว่า CIRC (Cooperative Integrated Reading And Composition) เป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน กิจกรรมมีการฝึกเป็นทีม ฝึกเป็นรายบุคคล มีการประเมินผลโดยเพื่อน การฝึกฝนเพิ่มเติมและการทดสอบ มีการจัดระบบการให้รางวัลแก่ทีมที่ทำกิจกรรมบรรลุเป้าหมาย โดยการประเมินผลการเรียนของสมาชิกทุกคนในทีม มีการเพิ่มโอกาสและเวลาการฝึกการอ่าน การเขียนมากขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading And Composition) เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือที่ใช้สำหรับการอ่านและการเขียน มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ การอ่านแบบเรียน การสอนอ่าน

เพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียนเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

ความหมายของวิธีสอนแบบปกติ

ซันด์ชัย อธิเกียรติ (2558, หน้า 118) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการสอน มีอยู่ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

ขั้นนำ หรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นช่วงเวลาเริ่มต้นของคาบเรียน มีวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เพื่อเตรียมพื้นฐานประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อทบทวนบทเรียนเดิมหรือเพื่อกระตุ้นความสนใจ

ขั้นสอน หรือขั้นดำเนินการสอน เป็นช่วงเวลาถัดจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมในช่วงนี้ก็เพื่อตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แบ่งเป็นกิจกรรมที่มีครูเป็นศูนย์กลางและกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ขั้นสรุป หรือขั้นสรุปบทเรียน เป็นช่วงท้ายคาบเรียนที่นักเรียนจะรวบรวมสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคาบนั้นสรุปออกมาเป็นความคิดรวบยอดหรือสรุปออกมาเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหรือมีทักษะปฏิบัติในสิ่งที่ได้ในสิ่งที่เรียนรู้ไป

การประเมินผลในคาบ เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ครูจะมีกิจกรรมหรือวิธีการที่จะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจหรือทักษะของนักเรียน ซึ่งจะประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน หรือหลังเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อุมภาพร ทศนุรักษ์ (2554, หน้า 93-94) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู” กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยวิธีจับสลากแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบ Randomized Control group Pretest Posttest design โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC โดยศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์ ขอบข่ายของเนื้อหา การวัดและประเมินผล สื่อการสอน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง ใช้ลำดับขั้นตอนในการสอนคือ (1) ชี้นำเสนอบทเรียน (2) ชี้นำสอน (3) ชี้นำทำกิจกรรม (4) ชี้นำประเมินผล จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม เป็นวิธีสอนแบบปกติ โดยศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์ ขอบข่ายของเนื้อหา การวัดและประเมินผล สื่อการสอน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง ใช้ลำดับขั้นตอนในการสอนคือ (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (2) ชี้นำสอน (3) ชี้นำสรุป จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบและสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย เป็นชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อไปหาค่าตรงนัยความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าตรงนัยความสอดคล้องมากกว่า .50 ขึ้นไป ใช้ได้จำนวน 40 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบ ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เหลือข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 34 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.02-0.55 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-0.45 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) เท่ากับ 0.79

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยจัดตารางเวลาในการทดลอง โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ จำนวน 8 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันและมีระยะเวลาในการทดลองเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ชุดเดียวกัน
3. ดำเนินการทดลองกับทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้
  - 3.1 กลุ่มทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC
  - 3.2 กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
4. ทำการทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง
5. ตรวจสอบผลการทดสอบ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test Independent
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC โดยใช้ t-test Dependent
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test Dependent

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	(S.D.)	t	sig
วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC	40	26.05	1.92	7.81	.000*
วิธีสอนแบบปกติ	40	21.72	2.92		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC คือ 26.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.92 และคะแนนเฉลี่ยของวิธีสอนแบบปกติ คือ 21.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 2.92 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	(S.D.)	t	sig
ก่อนเรียน	40	11.85	3.65		
หลังเรียน	40	26.05	1.92	22.89	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC คือ 11.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 3.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC คือ 26.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.92 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	(SD.)	t	sig
ก่อนเรียน	40	10.50	3.58		
หลังเรียน	40	21.73	2.93	16.67	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของวิธีสอนแบบปกติ คือ 10.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 3.58 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของวิธีสอนแบบปกติ คือ 21.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 2.93 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การเขียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การเขียนวรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC มีลักษณะเด่นของขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีการฝึกการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การอ่านเรื่องที่กำหนด สรุปใจความสำคัญ อธิบายความหมายของคำศัพท์ต่างๆ รวมไปถึงมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของอุมพร ทศนุรักษ์ (2554, หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อีกทั้งสุวิมลย์ ยืนยง (2556, หน้า บทคัดย่อ) ได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การเขียนวรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC เป็นวิธีสอนที่แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน สลับกัน จากนั้นสมาชิกในกลุ่มต้องทำความเข้าใจบทบาทเรียนร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยยึดถือความสำเร็จของกลุ่มเป็นหลัก กลุ่มใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับการประกาศเป็นทีมที่ยอดเยี่ยมทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งเทคนิค CIRC เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาติา หอมเกสร (255 2, หน้า 71) ที่ได้

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

อีกทั้งกษนัันท์ ช่มอาวูร (2549, หน้า 72) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการสอนแบบปกติ มีขั้นตอนในการสอนคือ เริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียนครูต้องทำหน้าที่ปลุกเร้าความสนใจของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสนทนาซักถาม การใช้รูปภาพ นิทาน มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนแล้วจึงเข้าสู่บทเรียน คือ ครูนำเสนอเนื้อหาในบทเรียน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น บรรยาย อภิปราย สนทนาซักถาม พร้อมทั้งมีสื่อประกอบการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน และมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีการแบ่งกลุ่มเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1. ก่อนที่จะเริ่มมีการให้นักเรียนทำกิจกรรมครูต้องอธิบายโน้มน้าวให้นักเรียนตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เพราะเป็นการเรียนแบบร่วมมือที่นักเรียนทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทที่ตนเองได้รับ

2. ในเวลาทำกิจกรรมของนักเรียนครูต้องคอยควบคุมสถานการณ์และเป็นผู้สังเกตการณ์ อีกทั้งชี้แนะวิธีการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปใช้ในการสอนอ่านในประเภทอื่นๆ เช่น การอ่านจับใจความ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถในการเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.*

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *วรรณคดีสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย.*

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สกสค.ลาดพร้าว.
- ฉันทชัย อธิเกียรติ. (2558). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปรินต์ติ้ง.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2559). *การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แชมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- . (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และนวนลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม. (2545). *การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา*. นนทบุรี: โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2560). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: บริษัทเฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์ จำกัด.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2561). *การเรียนรู้เชิงรุกแบบบูรณาการร่วมกับ PLC เพื่อการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เรือนอักษร.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2561). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.6 จำแนกรายมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2560*. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2561, จาก <http://www.niets.or.th>.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนโลยีปริ้นต์ติ้ง.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2560). *19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อนูวดี คุณแก้ว. (2558). *การวัดและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ทศนุรักษ์. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไทย และความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.